

ה'

הוא

הַמֶּלֶךְ

על הצורך בקריאה פשוטה
לגילוי מלכות ה'

כתיבה: ר' אברהם פרסוף ועמיאור ארציאל

עריכה לשונית: שלום מתן שלום

הפקה והוצאה לאור: צוריאל דמתי

עיצוב ועימוד: יעל גרוסברג

yaelschr@gmail.com

איור: הרב רועי אביחי

t.lomalchut@gmail.com | **ה' למלכות**

לפני שמתחילים... מי אנחנו?

התנועה למלכות ה', שמה לה למטרה להוציא לפועל את הקול הקורא מתוך ליבו של כל יהודי, קולה של התשוקה הבוערת לגילוי מלכות ה' עלינו ועל העולם

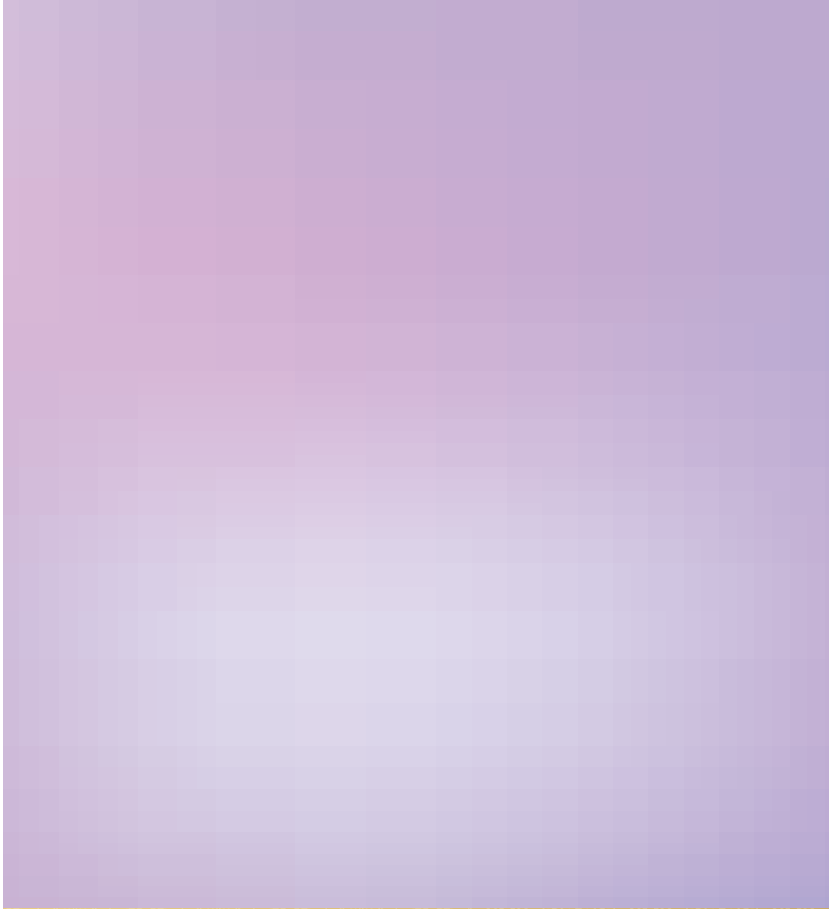
אנו מאמינים שהקריאה בשם ה' - 'ה' הוא המלך!', צריכה להיות פשוטה וגלויה בלי שום פחד, והיא הכותרת לכל המעשים והפעולות שנזכה לעשות בעולם הזה למען שמו באהבה.

התנועה פועלת להחדרת התודעה של גילוי מלכות ה', על ידי כנסים, פעילויות שונות, והוצאה לאור של חוברות מגוונות ומוצרים שונים, מתוך תשוקה לגילוי והוצאה לפועל של האהבה שבווערת כבר 3500 שנה בין ישראל לאביהם שבשמים, עד לחתונה הגדולה בציון במהרה בימינו.

להזמנת חוברות, חולצות, צמידים, דגלים, ומוצרים נוספים אתם מוזמנים להתקשר לפל': 054-4211887

להצטרפות לסמס החיזוק השבועי של "ה' הוא המלך" שילחו הודעה עם שם, גיל, והאם זה בן או בת.

סיפור מהבעש"ט

כבר בהיותו נער, התחיל ר' ישראל בעל שם טוב (הבעש"ט) לעסוק בענייני פרישות וחסידות, והצטרף לחבורת הצדיקים הנסתרים. בזכות דרכו הקדושה זכה לגילוי של אליהו הנביא. אחת הפעמים הראשונות, שזכה בה לגילוי אליהו הייתה ביום הולדתו, ומעשה שהיה כך היה.

הבעש"ט יצא לבדו לטבע, לשדות הירוקים ובעודו קורא פרקי תהלים עם כוונות וייחודים של השמות הקדושים. באמצע דביקותו באחד מן השמות שאינם נמחקים, הוא רואה לפתע את אליהו הנביא ניצב לפניו.

אליהו הנביא אומר לו: "אתה מתאמץ לכוון את ייחודי השמות הקדושים, אבל דע לך שאהרן-שלמה ואשתו זְאֶלְטָע-רבקה, אינם יודעים לייחד ייחודים כלל, ובכל זאת 'מרעישים עולמות' יותר ממך". בני הזוג אהרן-שלמה וזְאֶלְטָע-רבקה היו פונדקאים

חביבים וטובי לב, שאירחו את הבעל שם טוב בביתם באותם ימים.

תמה הַבְּעֵשׂ"ט ושואל: "וכי מה עניין של שני יהודים אלה, ולפעולה בעולמות העליונים- של צדיקים נסתרים??"

מסביר לו אליהו הנביא שיש בדבר עניין נפלא ביותר, שנקודת האמת שביסודו מרטיטה את מיתרי הלב: "כל פעם שְׁאֲלָטָע-רבקה שואלת את אהרן-שלמה: "מָה שְׁלֹמֶכָךְ?" הוא עונה לה: "בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד", וכשאהרן-שלמה שואל אותה לשלומה, היא עונה: "בָּרוּךְ יְהוָה לְשֵׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ". והאמירות הפשוטות האלה, מפיהם של יהודים תמימים, באופן תמידי גורמות לה' נחת רוח גדולה מאד.

הסביר אליהו הנביא, שאותם יהודים מרגישים בכל נימי נפשם את הקשר החי שלהם לה', ואת היותם בניו החביבים. דווקא עובדת היותם אנשים תמימים ופשוטים גורמת להם להתחבר אל ה' בפשטות גמורה, והפשטות המתוקה הזאת, חביבה מאד לפני ה', יותר מהיחודים של הצדיקים הגדולים. היהודי הפשוט ביותר, אשר חי את הקשר עם ה', גורם לה' שמחה גדולה, לא פחות מהצדיקים העליונים.

מאותו מפגש עם אליהו הנביא, קיבל הבעש"ט על עצמו, לשאול יהודים שהוא פוגש ברחוב "מה שלוסך?"; "איך היה היום שלך?" - כדי לקבל מהם תשובה פשוטה כמו: 'ברוך השם', 'ישתבח שמו לעד' וכדומה.

אברהם אבינו, היהודי הראשון, עסק בזה כל ימיו. כמו שאומר המדרש (בראשית רבא פ' ל"ט, פס' ט"ז): "וַיִּקְרָא יְשָׁם בְּנֵשֶׁם ה' אֶל-עוֹלָם - מלמד שהקריא שמו של הקב"ה בפי כל בריה".

כלומר, הוא גרם שאנשים ידברו על ה', ישבחו ויהללו את שמו. גם במקום אחר כתוב שאברהם אומר לאליעזר עבדו: "ה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וכו' נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לְזָרְעֲךָ אֶתְּנֶן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת, וגו'", ורש"י שואל למה אברהם אומר שה' הוא רק אלוהי הַשָּׁמַיִם, ולא אומר "אלוהי הארץ", ותשובתו היא- שרק עכשיו, אחרי **שהרגלתיו בפי הבריות**, הוא הפך להיות גם אלוהי הארץ. אבל כשהוא לקחני מבית אבי (מחרן) היה רק אלוהי השמים ולא אלוהי הארץ כיון שלא היו באי עולם מכירים בו, **ושמו לא**

היה רגיל בארץ". כלומר, אחת השאיפות המרכזיות בחייו של אברהם אבינו הייתה שכולם יכירו בכך **שה' הוא המלך**, וירגילו לכך את לשונם.

סיפורים אלו הם אור גדול עבור כל אחד מאיתנו. הם מגלים לנו את החשיבות העצומה שיש למילים פשוטות שיהודי אומר, כאשר הוא מדבר על מלכות ה', בצורה הטבעית ביותר והתמימה ביותר. כאשר יהודי אומר: "ה' הוא המלך", "כל הטוב שיש לי הוא מהקב"ה" וכדומה, הוא משמח את ה' בצורה נפלאה, לא פחות מהצדיקים הגדולים.

לזרום מבית הכנסת לתוך המציאות

האמירה ש"ה' הוא המלך" היא האמירה שאנחנו ממליכים את ה' עלינו, לא רק בבית המדרש. הוא המלך היחיד שלנו גם בתוך מציאות החיים הרגילה, אנחנו מבקשים ורוצים שרק רצונו הוא זה שינהל אותנו, אנחנו מבקשים שהשאלה היחידה שתנהל אותנו באופן הכי ברור וגלוי היא "מה ה' רוצה?", שלא תהיה לנו שום שאלה אחרת. שכל מציאות החיים שלנו תנבע מתוך הנקודה הפשוטה הזו.

אפשר להגיד שלכאורה ה' כבר מלך, הרי אנחנו כל ראש השנה מתאספים בבית הכנסת וממליכים אותו עלינו. אבל כאן נמצאת הנקודה, זה נכון שה' הוא מלך בבית הכנסת, אבל עיקר המלכות מתבטאת בתוך מציאות החיים הפשוטה שלנו !

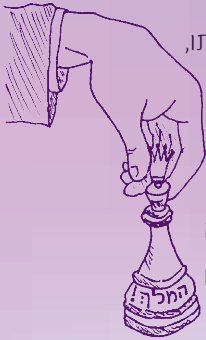
מלכות - נקודת ההתייחסות וקביעת הכללים של המציאות.

יש שאלה מקדימה, שהיא משמעותית לכל הנושא של גילוי מלכות ה' במציאות: מה יותר פוגע? כשמישהו רב איתך וכועס עליך, או כשמתעלמים ממך כאילו אינך קיים?

התשובה ברורה. התעלמות היא פגיעה קשה הרבה יותר, משום שכאשר מישהו רב וכועס עליך, לפחות הוא **עדיין מחשיב אותך**, ולמרות שכרגע יש כעס, ייתכן ובסופו של דבר תהיה השלמה. אבל כאשר יש התעלמות, זה אומר שמבחינת הצד השני אתה לגמרי לא רלוונטי, יצאת לגמרי מהעולם שלו, מבחינתו אתה לא קיים. זהו **ניתוק מוחלט**.

כיום בשיח הציבורי, במוקדי הכח שמנהלים את מה שקורה כאן, השאלה-”מה ה' רוצה”, פשוט אינה רלוונטית. היא זוכה להתעלמות מוחלטת. יש ערכים רבים שעליהם אפשר לדבר

ולדון. פלורליזם, גזענות, ארץ ישראל, חינוך, שמירת חוק, הכרה בזכויות הערבים, ביטחון, עם ישראל, תורה. וכל אחד מצדד בחלק מהערכים במסירות נפש בצורה זו או אחרת.

ברור הדבר לכל אדם הנאמן לה' ולתורתו, שהמדד היחיד של כל הערכים הללו הוא- "מה החשיבות של הערך הזה על פי רצון ה' ככתוב בתורתו". פשוט, חד וחלק. אך כיום לצערנו כל נקודת המבט הפשוטה הזו נעלמת מהמציאות. המציאות כיום מנוהלת על ידי מלכות ה"אוניברסאליות".

אמנם לפעמים יש למלכות הזו ערכים שונים שהם מסתדרים עם התורה, אבל אינם נובעים **מתוך התורה**, וממילא גם כאשר האדם מקיים אותם, הוא אינו ממליך את ה' עליו, אלא את מלכות ה"אוניברסאליות" שמכוחה הוא מקבל את הערך הזה.

בדרך זו האדם נמשך מערכים שכן מסתדרים עם התורה לערכים המנוגדים לתורה, ומתאמץ להכשיר את השרץ בטעמים שונים ומשונים, אך לא גדלותו בתורה הביאתו לידי

המסקנה המחודשת, אלא דבקותו במלכות ה"אוניברסאליות"...
כמובן שכאשר נכון להתיר אז חייבים להתיר, אך השאלה היא
מה "מקור" ההיתר.

זה עוד יותר מכך, השאלה היותר גדולה היא מה הם הערכים
שמרכיבים את לב המציאות שלנו, מהם האברים הפחות
חשובים, ומה נחשב שלילי ושייך לאוייב. האם כל סולם הערכים
נקבע על פי התורה הקדושה או שהמדרג נקבע על ידי מלכות
של ערכים "אוניברסאליים".

גאוה גדולה

האמירה שה' הוא המלך שלנו- צריכה להיות בגאוה, בגאוה גדולה, המלכות אינה מסתרת! "ה' מלך גאות לבש!" להצהיר בצורה ברורה שה' הוא המלך שלנו. אנחנו מקבלים את מלכותו עלינו, ורק את מלכותו! אנחנו קובעים את כל הערכים שלנו אך ורק מתוקף מלכותו עלינו.

זאת המשימה הראשונה שלנו, להשיב את הקב"ה חזרה למחשבה, לתפישה, לשית, ובגדול. להגביר את אור ה' יותר ויותר, לחרוט על לוח ליבנו, לכתוב על החולצות שלנו, להדביק על המכוניות, ש' **ה' הוא המלך**'. להחזיר ללבנו את ההכרה שה' יתברך הוא מְכַכֵּד המציאות, ושנחנו רוצים לחיות רק על פיו! להצהיר בגאון שיש לנו חלק בה' אלוהי ישראל, אשר מלכותו בכל משלה. זהו קידום ממש בפועל למלכות ה'!

גילוי מלכותו

החזרה של הדיבור על ה' לשיח הציבורי שלנו, איננה סתם דבר נחמד, אלא היסוד והבסיס להתגברות של כוחות הקדושה.

דבר ידוע הוא בכל העולם, שכאשר יש מאבק בין שני כוחות, המנצח יהיה אותו אחד שקבע את כללי המשחק בדרך הנוחה לו. ברגע שהיריב נכנע לכללים שלו, הניצחון שלו מובטח. לדוגמה: אם 'צלף' בקליעה לסל יצליח לשכנע את כולם שבמקום לבזבז 40 דקות של משחק כדורסל, כבר מההתחלה נקבע את הניצחון בזריקות עונשין, הוא גם יהיה המנצח, כי כללי המשחק נקבעו לטובתו.

כך הם הדברים גם היום: המצב היום הוא שהאליטות רומסות את כל הקדוש, האהוב והיקר לעם ישראל: מפירות בגיור רפורמי מחו"ל, מעניקות הכרה והטבות ללידות מחוץ למשפחה ולמעשי תועבה, פוגעות פגיעה אנושה בחינוך היהודי, ועוד

עשרות תחומים נוספים. נוצר מצב שבו אנחנו כל הזמן מוצאים את עצמנו בעמדות של הגנה והתקפלות, וכל הזמן אנחנו מגיבים לכללי המשחק של האחרים:

הם מתאמצים ליצור שיוויון מוחלט בין יהודי לגוי - ואנחנו מתגוננים. הם מכניסים תוכניות לא צנועות לטלוויזיה ואחראים לפורנוגרפיה באינטרנט - ואנחנו מתגוננים. הם והם... - ואנחנו מתגוננים. התנהגות כזאת גם הורסת אותנו מבפנים וגם

נותנת לפועלים נגדנו כוח וחשיבות.

הגיע הזמן שנשנה

את כללי

המשחק במאה

ושמונים מעלות,

ונעבור למגרש משחקים

אחר. הגיע הזמן לשנות את

כל מהלך החשיבה שינוי חד

וברור, ולהפעיל במלוא המרץ

את הנשק הייחודי לנו - חיבור

מלא למלכות שמים, ודיבור גלוי על ה'. כי נכון שיש לנו כל מיני טענות הגיוניות והסברים פשוטים, שמערכות שלטון שונות אינן ממלאות את תפקידן כראוי ופועלות בניגוד למוסר הטבעי, שאם ניתן לערבים את השומרון הם יירו ממנו על תל אביב ועוד... אך באמת העיסוק בנקודות הטבעיות הוא פספוס של הנקודה המרכזית!!! בסופו של דבר הכל חוזר לשאלה היסודית האם הולכים עם המלך או לא.

יתרה מזאת, יש הבדל עצום, בין מציאות שבה האמת הזאת מסתרת מתחת לפני השטח, בתחתית התודעה, לבין מציאות שהיא מוצהרת בגלוי ובגאון, כי ברגע שמדברים בגלוי על זה שה' הוא המלך, משנים לגמרי את כללי המשחק, וברגע שהמלך נכנס לתמונה, זה נותן לנו כוחות אדירים.

המטרה שלנו היא להיות מלאים בעוצמתיות של קדושה. להתמקד באמירות המיוחדות שלנו, לעסוק ביום ביום במה שחשוב באמת. במקום להזדנב אחריהם, להיות מובילים בקומה זקופה לפניהם. להיות ממוקדים יותר ויותר בקשר החי והקיים שלנו עם ה', כעם שלם, וכפרטים שכל אחד מהם הוא בן/בת של המלך

מתוך כך יש לנו את התקווה שנתחיל ללכת בקומה זקופה באמת, ושבסופו של דבר נגיע למצב שאחרים יתחילו לרקוד לפי החליל של מלכות ה'.

המציאות הולכת להשתנות. אנחנו מפסיקים לשמור בבטן את הרצון שלנו בגילוי מלכות ה', אלא גאים בו בכל ליבנו, ואומרים את האמת שלנו בגאון בלי להתבייש, מאף אחד. עוד ועוד אנשים הולכים להתחבר ולתת מעצמם לכבוד ה'. עד שהרחובות ייצבעו בעזרת ה' בצבע חדש. הכללים של מגרש המשחקים הולכים להיות שונים. לא תעלינה עוד שאלות כמו: שמאל או ימין, מפלגה כזו או אחרת, יפגע בביטחון או לא יפגע בביטחון. "ימין ושמאל תפּרוּצִי, וְאֶת ה' תַּעֲרִיצִי".

על מנת להוכיח את הרעיון ולהבינו, נחזור בדמיוננו כמה אלפי שנים לאחור, כדי לראות בעיני רוחנו כיצד טקטיקת מגרש המשחקים הזאת עובדת בשטח...

לה' המלחמה ונתן אתכם בידנו

הראשון שהבין את הרעיון הזה, היה דוד המלך במלחמת המפורסמת נגד גולית. בתיאור הקורה שם נעוץ העומק של שאגת ליבנו: "ה' הוא המלך" - סוד היפוך המערכות ושינוי מגרש המשחקים.

"וַיֵּצֵא אִישׁ הַבָּנִים מִסַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלִית שָׁמוּ מִגַּת גְּבְהוֹ שֵׁשׁ אַמּוֹת וַזְּרָת... וְכֹבֵעַ נְחֹשֶׁת... וְשָׂרְיוֹן... וְכִידּוֹן... וְעֵץ מְנִיתוֹ..."

קם גוי גאוותן ושחצן, שאין ספק כי מראהו מאיים, חמוש בכלי המלחמה המשוכללים ביותר של אותה תקופה, ומציע את כללי המשחק הבאים:

"וַיֹּאמֶר לָהֶם: לָפָה תִּצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה, הֲלוֹא אֲנִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֹבְדִים לְשָׂאוֹל, בְּרוּ(תבחרו) לָכֶם אִישׁ וַיַּבֵּד אֱלֹהֵי אִם יוּכַל לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכְנִי, וְהָיִינוּ לָכֶם לְעֹבְדִים, וְאִם אֲנִי אוּכַל לוֹ

וְהִפְתִּי, וְהִייתֶם לָנוּ לְעֶבְדִּים וְעַבְדְּתֶם אֹתָנוּ... אֲנִי חֲרַפְתִּי מַעֲרֹכֹת
יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה.”

גולית מגדיר את המלחמה הזו כמלחמה בין גולית לבין מערכות ישראל. כאשר הדיון מבחינתו הוא מי יהיו האדונים ומי יהיו העבדים. ובנוסף הוא מגדיר את כללי המלחמה לטובתו- דו קרב אחד על אחד, כאשר כל הנתונים מוטים לטובתו- גובה, עוצמה, ניסיון וכלי מלחמה.

”וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיַּחֲתוּ וַיֵּרְאוּ קֹאֵד: וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַרְאִיתֶם הָאִישׁ הֶעֱלָה הַזֶּה כִּי לַחֲרֹף אֶת יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנָו יַעֲשֶׂנוּ הַפְּלִיךְ עֹשֶׂר גְּדוֹל וְאֶת בְּתוּ יִתֵּן לוֹ וְאֶת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חֶפְזִי (-ממסים) בְּיִשְׂרָאֵל.”

כלומר, בהתחלה אנחנו קונים את הלוקש, ומקבלים את הקביעה של גולית המגדירה את המלחמה כמלחמה בין ישראל לגולית הפלשתי. שאלו עצמו מתחיל לחפש בקדחתנות, לוחם שיעז להילחם מול גולית. מדעים איך גולית הצליח "לעבוד" על מחנה ישראל, במקום להתנפל על הפלישתים שחדרו לשטח ישראל, לוחמי ישראל מתחילים לעסוק בשכר שיקבל האיש

שתייצב מול הפלישתים, כאילו שמדובר באיזה קרב איגרוף, שהמנצח בו ירוויח הרבה כסף...

והנה, ברגעים קריטיים אלה של פחד ובלבול, מגיע דוד למערכה. למרות שהוא רק נער רך וצעיר, הוא אינו נבהל מהרעש והמהומה של גולית. דווקא בשל היותו צעיר ברוחו - חופשי מדעות קדומות של ייאוש וחידלון - הוא מצליח לחדור לעומק העניין, ולהבין מה הוא הסוד שיביא למהפך ולניצחון. כדי להסביר לעם את דעתו הוא שואל את העם שאלה רטורית:

"וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הָעַמָּנִים הַעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר: מַה יַּעֲשֶׂה לְאִישׁ יֶאֱמָר יִכֶּה אֶת הַפְּלִשְׁתִּי הַלְזוֹ וְהִסִּיר חַרְפּוֹ מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעַרְל הַזֶּה כִּי חָרַף מַעַרְכוֹת אֱלֹהִים חַיִּים!?!"

דוד מגדיר את

המלחמה מחדש,

זו אינה מלחמת

הפלישתים נגד ישראל, זו מלחמת

הפלישתים נגד מערכות אלוהים חיים!

במלחמה נגד ה', אין לפלישתים סיכוי. לאחר מכן דוד משנה גם את הכללים שקבע גולית. הוא אינו נלחם נגד גולית, הוא נלחם נגד מחנה פלישתים- "וַנִּתְּתִי פָּגֶר מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלַחַיִּית הָאָרֶץ!" המהפך נשלם ומערכות ה' מביסות את הפלשתים. כך, פשוט... בלי להתחשב בכללי המשחק "המוקדמים".

במקום לדבר דברים צדדיים כמו מערכות ישראל, בת המלך, ופטור מסיסים, יש להפנים, שמהות המלחמה שלנו היא גילוי מלכות ה' באופן פשוט. נכון שזה חשוב להציל את ישראל, ושזה ערך עצום, אדיר, ליישב את ארץ ישראל, אבל עיקר ויסוד הכל, הוא להילחם לכבוד ה' ולקרוא בקול גדול שה' הוא המלך שלנו. עלינו לדעת כי לה' המלחמה, והוא זה שנותן לנו את הכוח לנצח.

הפלישתית יודע טוב מאוד שהמלחמה היא מלחמת ה' נגד הפלישתים:

"וַיִּבֶט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת דָּוִד וַיִּבְזְאוּ כִּי הָיָה נָעַר וְאִדְמֹנִי עִם יָפֵה סָרְאָה. וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל דָּוִד הֲכֹלֵב אָנֹכִי כִּי אֲתָה בָּא אֵלַי בְּמַקְלוֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת דָּוִד בְּאִלֹּהָיו:"

גולית מסגיר את עצמו, שכן הוא מקלל את "את דוד באלוהיו". למה הוא מקלל את ה'? כי הוא יודע שהמלחמה היא נגד ה' "על ה' ועל משיחו". אך היה ברור לו שבשביל שהוא יצליח לנצח במערכה היה אסור שעם ישראל ילחם בשם ה'. כי כשישראל נלחמים בשם ה' הם תמיד מנצחים.

"וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן וְאֲנִי בָּא אֵלַיךְ בְּשֵׁם ה' צִ-בָּאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֹכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חִבְּרָתָּ: הַיּוֹם הַזֶּה יִסָּגְרֶךָ ה' בְּיָדֵי וְהִפְיִתְךָ וְהִסְרִתִּי אֶת רֹאשְׁךָ מֵעַלְיָךְ... וַיִּדְעוּ כָּל הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל"

המטרה של דוד בכל המערכה הזו, היא שידעו כל הארץ שיש אלהים לישראל ואכן בחסדי ה', כתוצאה מהמהפך הזה בתפיסה, הניצחון המזהיר של עבדי המלך הנאמנים לא מאחר להגיע.

מובן שבמקרה שלנו האמירה הקדושה **ה' הוא המלך**, היא רק תחילתו של מהפך תודעת! אחריה צריכים לבוא חיים שלמים של חיבור למלכות ה'. צבא של מלכות ה', מערכת משפט

של מלכות ה', חברת החשמל של מלכות ה', קבלני בניין של מלכות ה'. כל המהפך יבצע מתוך מלכות ה'.

אנחנו רק בראשיתו של תהליך הגדרה עצמית, הכולל חזרה אל הרצון המלא בגילוי מלכות ה', והכרה בכך שאנו ילדיו של המלך, ואנחנו לרשותו למען ייחוד שמו. את המשך המהלך ואת סופו רק המלך יודע. אבל כמו שאומרת המשנה: "לא עליך המלאכה לגמור" – אתה לא צריך למצוא את כל הפתרונות, ולהבין את כל המהלכים. מצד שני, "ולא אתה בן חורין להבטל ממנה"; אין זה פוטר אותך מלעשות את המאמצים הנדרשים ממך כדי להתחיל. נתחיל לעשות את מה שיש בכוחנו לעשות, ונתפלל לה' יתברך, שייטע בנו כוחות להמשך הדרך, ובמהרה יופיע וימלוך עלינו.

מלכות ה' במציאות שלי

גילוי מלכות ה' אינו רק עניין לאומי שצריך להשפיע על מערכות הכח הכלליות, גילוי מלכות ה' הוא קודם כל בעולם הפנימי שלי. המלכת ה' על מערכות הכח הפנימיות שלי, האדם הוא עולם קטן, וכאשר האדם ממליך את ה' על עצמו, הוא ממש מגדיל את מלכות ה' בעולם. הרצון שלי לדבוק במלכות ה' נוגע קודם כל בנקודה שאני גאה בכל מאודי במלכות שלו, אני לא מתבייש, לא מתנצל ולא מסתיר. מלכות ה' עלי היא נקודת ההגדרה הפנימית שלי.

לוחם של ה', הוא אחד שהשאלה שמנהלת אותו היא- "מה ה' רוצה?". ככל שאני יותר מתנהל על פי השאלה הזו, אז אני יותר ויותר לוחם של ה', חייל נאמן שלו. זו השאלה הכי פשוטה בעולם והכי עמוקה בעולם. היא נוגעת ישירות

בנקודת האמת, ומקלפת את כל קליפות השקר מעל המציאות הפשוטה.

זה מאוד פרקטי, זו שאלה שמפעילה את האינטואיציה הנשמטית שלי. בכל סיטואציה שאני נמצא בה ה' רוצה שאפעל בצורה מסויימת, ואני בעצם שואל את הלב שלי מה ה' רוצה שאעשה, בטיול עם החבר'ה, ב"על האש", בהחלטה איזה פלאפון לקנות, בשיחה עם אמא, או עם חבר טוב, בסדר לימוד, וכו' וכו' וכו', זו שאלה תמימה ופשוטה שמגלה מיד את האמת. לא תמיד תהיה בי מוכנות להיכנע לאמת הפשוטה, בהתחלה זה יהיה 10%, שאני צריך לשמוח בהם עד מאוד. זה אומר שאני לוחם של ה' לפחות ב10%, זה מדהים. לאט לאט האחוזים יעלו, ואני יהפוך יותר ויותר ללוחם של ה'.

הדרך היחידה (כמעט) להתקדם במהלך הזה היא לדעת שה' רוצה ממני לא רק מטלות ומצוות וכל מיני דברים שאני צריך "לספק" לו, עיקר מה שחשוב לה' זה לא שאני יהיה "פרודוקטיבי" (יצרני-נותן תפוקת עבודה) ח"ו. עיקר מה שה' רוצה ממני זה שאהיה בשמחה, שארגיש טוב, שאהיה מלא בעוצמות של אהבה, ביטחון, וחיות. כמובן שעיקר ה"ויסמינים"

של החיות נמצאים בקשר הנכון עם ה', בקשר שמלא בידיעה ברורה שה' חפץ בי, שאני יקר לו מכל, שהוא ממש חפץ בטובתי והצלחתי. ושההנאה והטוב שלי הם חלק בסיסי מכל מה שה' רוצה ממני, עיקר מה שמשמח אותו זה שהוא רואה שטוב לי באמת.

רק מתוך נקודת מבט זו אפשר להתקדם במהלך הזה, לא רק להתקדם אלא לעוף...

כמה עצות מעשיות נוספות...

התחברות לצדיקים - (ולדווקא בו- הדבק בתלמידי חכמים") לחפש צדיקים שאני חש בליבי, שהשאלה היחידה שמובילה אותם היא "מה ה' רוצה", צדיקים חיים וצדיקים שוכני עפר. מתוך כל הצדיקים האלו, לבחור כמה צדיקים שאני מרגיש שנוגעים לי עמוק בנשמה וללמוד את תורתם, לשים תמונת של צדיקים בחדר, ללכת לשיעורי תורה ולהתחבר איתם בכל מיני דבקות. (רשימה קצרה- הבעש"ט הקדוש, הרב קוק, רבי נחמן מברסלב, "הנועם אלימלך", "בעל התניא" רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, הרב מרדכי אליהו, ועוד רבים רבים שזכינו להם).

זמן קבוע ללימוד תורת ה' כל יום- התורה היא כתב אהבה של ה' אלינו, וכאשר אני לומד בה, אני בעצם קורא מכתב אישי שה' כותב לי, ובעצם מקריא לי אותו (המלמד תורה לעמו ישראל). לימוד תורה באופן זה מבעיר את הלב ואת הנשמה.

וכמו שאומרים כל הצדיקים, השיבר המרכזי של החיבור לה' עובר דרך תורתו הקדושה.

חברים מבקשי ה'- לבנות קשר עם ה' כאשר

אין סביבי חברה בראש שלי, דומה לנסיון לטפס על הר כאשר מושכים אותי בחבלים מלמטה, אך כאשר יש איתי כמה חברים טובים באותו ראש והולכים ביחד באהבה, זה נותן

עוצמה אדירה, זה דומה לנסיון לטפס את

ההר עם מסוק, יותר קל... שווה ביותר

להשקיע בזה.

התבוננות- לעשות זמן קבוע כל יום (זמן איכות יומי) שאותו אני מחלק לשלושה חלקים:

להביט על הדברים הטובים שה' נתן בי (פנימי- כמו יכולת לנגן, שמחה פשוטה, ראש חכם, תחושה שה' אוהב אותי, וכו') והביא לי מסביבי (חיצוני- כמו- בגדים, אמא אוהבת, חבר טוב, וכו')

להסתכל על מה שהיה לי היום- ולראות אם יש

משהו שצריך לחזור עליו בתשובה, וכן אם יש,

משהו שצריך לתקן, ולחשוב איך לתקן אותו

בעזרת ה'.

משימה להתקדם בה- לקחת נושא שחשוב לי להתקדם בו,

ולהתחיל לעלות בו שלב אחרי שלב, (כגון- תפילה בכוונה,

שמירת העיניים, שמירת הברית, כעס, וכו'), לקרוא על הנושא

הזה ספרים, לחשוב ולהתייעץ איך להתקדם באותו עניין.

רעיונות נוספים שלי, לגילוי מלכות ה' עלי -

*

*

*

*

צריך להבין שכאשר אני ממליך את ה' עלי, הוא באמת יותר מולך בעולם. כי מלכותא דרקייעא כעין מלכותא דארעא וכשאני ממליך את ה' עלי אני משמח אותו לאין ערוך והמלכות שלו הולכת וגדלה כפשוטו- הגודל והעוצמה של המלכות תלוי בנתינים ובנאמנותם למלכינו הרחמן!
שנזכה לראות בגילוי מלכותו עלינו בקרוב ממש מתוך אהבה שמחה ונחת.